

סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ. (ב) עֵלֶת שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ עַל עֵלֶת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה.

[פרשת קרבן ראש חודש. במדבר כ"ח י"א-ט"ו] (א) וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַה' פְּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שְׁנָה שֶׁבַע תְּמִימִם. (ב) וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לֶפְרֵי הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרִינִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאֵיל הָאֶחָד. (ג) וְעֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחַח אֲשֶׁה לַה'. (ד) וְנִסְכֵיהֶם חֲצִי הַהֵין יִהְיֶה לֶפְרֵי וּשְׁלִישֵׁת הַהֵין לְאֵיל וּרְבִיעֵת הַהֵין לְכֶבֶשׂ יַיִן זֹאת עֵלֶת חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה. (ה) וּשְׁעִיר עֲזִים אֶחָד לְחֻטָּאת לַה' עַל עֵלֶת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ.

חֲלוֹקֵת קְרִיאַת רֵאשׁ חוֹדֶשׁ לְאַרְבַּעַת קְרוּאִים

בראשי חודשים קוראים שלוש פרשיות סמוכות של תחילת פרשת המועדות. פרשה ראשונה היא פרשת קרבן התמיד, "צו את בני ישראל ואמרתי אליהם את קרבני לחמיי", ויש בה שמונה פסוקים. פרשה שניה היא פרשת קרבן שבת, "ויביום השבת שני כבשים בְּנֵי שְׁנָה תְּמִימִם", ויש בה שני פסוקים. ופרשה שלישית של קרבן ראש חודש, "ובראשי חדשיכם תקריבו", ויש בה חמישה פסוקים.

ועולא בר רב נסתפק לפני רבא, כיצד יחלקו את הקריאה הזו לארבעה קוראים.

שכן אם יקראו הראשון והשני, כל אחד שלושה פסוקים, ישארו בפרשת התמיד שני פסוקים, וכלל בדינו, אין משיירים בפרשה פחות משלושה פסוקים, [מטעם שיתבאר בעזה"י בהמשך].

ואם יקראו הראשון והשני כל אחד ארבעה פסוקים, ויסיימו שניהם את פרשת התמיד, ויניחו לשני האחרונים את פרשת קרבן שבת, שהיא שני פסוקים, ואת פרשת קרבן ראש חודש שהיא חמישה פסוקים, לא יוכלו לחלק להם את הפרשיות הללו.

דף כ"ב

שכן, אין לומר שהשלישי יקרא שני פסוקים של פרשת קרבן שבת ופסוק אחד נוסף של פרשת קרבן ראש חודש, משום שכלל בדינו, אין מתחילים בפרשה פחות משלושה פסוקים, [מטעם שיתבאר בעזה"י בהמשך].

וכמו כן אין לומר שהשלישי יקרא שלושה פסוקים מפרשת ראש חודש, כי אז ישארו לאחרון שני פסוקים בלבד.

ענה לו רבא, זו לא שמעתי, [כלומר בדבר זה לא קבלתי מרבותי כיצד יש לעשות], כיוצא בו